

TAGALOG SECTION

TAGUMPAY ANG UNANG TAON!

PANGKASALUKUYAN

Unang Taon ng Republika

Sa di kawasa, at sa ibabaw ng kabirapan ng buhay at kabigatan ng panahon, ay maluwalhatang sumapit ang unang kaarawan ng pagkakatao ng Republika ng Pilipinas. Lahat ng pilipinong may wagas na pag-ibig sa tinubuang lupa ay dapat magalak sa ganitong pangyayari palibhasa'y maliwanag na nadadama ngayon ang hudyat ng katuparan ng isang pangarap na napakalaong nilungga't. Sabihin na ang ibig sabihin, ang pagsasarili ng Pilipinas, na naging sanhi ng pamumuhunan ng dugo at buhay ng ating mga bayani, ay siyang pinanabikan natin sa mula't mula pa, at ang pagsasariling iyan, saan man nanggaling o sinuman ang maybigy ay dapat ikaligaya. Kung masidhing pag-aralan ang kasaysayan ng ating mga pakikibaka't pakikitungali ay maliwanag na mababati na para sa mga pilipino'y walang mahalaga kundi ang paglasap ng isang buhay na nagsasarili.

Sa kung ilan nang pagkakataon ay nasabi ng Kanyang Kadakilaan, ang Pangulong Laurel, na may ilang kababayan, kundi man napakarami, na lubhang nag-aalinlangan sa kawagasan ng ating pagsasarili; anila'y di ito tunay at di-lubhang ganap, pang-akit at pandaya lamang, di-umano. Kami'y kasang-ayon ng marilag na Pangulo sa pagpapayo na kung mayroong mga ilang nag-aalinlangan, ang dapat pakisikapin ng lahat at baw't isa ay magtutulong-tulong at magyakap-vakap upang

papaghahariin ang pag-aalinlangan, saan man ay di tayo makararating. Wala tayong mapapala sa pagtut-

isa sa mga bagay na dapat nating alagatain, sa harap ng kasalukuyang mga pangyayari, ay di tayo ang may-hawak ng susi ng kaluwagan-tian. Nakikibagay tayo sa panahon at pinaninimbang natin ang takbo ng digmaan lumililigal sa sandaigdig. Huwag tayong mag-unuran. Ang kailangan natin ngayon ay sumunod sa ipinapayo ng mga pinuno ng ating bansa. Para sa kanila, ang pinakamahalaga ngayon sa mga pilipino ay makaligtas sa malupit na kuko ng digmaan, makatawid sa daluyong ng mga paghihirap, upang, sa panunumbalik ng kaliwanagan ng panahon, ay manatiling ligtas at buhay ang ating pagka-Bansa at ang ating pagka-Lahi.

Oo't tunay na ang panahon ay napakabigat para sa buhay ng lahat at baw't isa sa atin. Ngunit ang Diyos ay di natutulog. Kung tayo'y matutulong mag-ingat, tayo'y Kanyang pag-iingat. Ang liwanag ng pag-iisip at hinahon ng kalooaban ay siya nating pagharin sa baw't sandali. Mamayapa tayo at sikap-ping matawid na maluwalhatang ang malawak na dagat ng patung-pating na mga suliraning.

Ngayong matagumpay na naitaguyod ang unang taon ng ating nakatatag na Republika, manalig tayo at maghantay. At kami'y unahana sa kung tayo'y magpapakatalino, ang ikalawang taong pagkayo'y pumapasok sa buhay ng ating pagsasarili ay sasapitin ng lalo pang maluwalhati at lalo pang mabubalik para sa kasarinlan ng ating bansa.

Kahimanawari, ang unang taong natakaw ng ating nakatatag na Republika, ay maging hudyat ng isang kaligayahang hindi matatapos sa hinaharap ng panahon.

BAGONG KONSUL SA MAYNILA

Bilang kahillni ni Sukeiti Sionoya ay hinrang na maging konsul heneral ng Hapon sa Maynila si Masaki Yodokawa. Ang bagong konsul Yodokawa ay naglingkod sa Brasil, Peru, Tsile at Espanya at hanggang noong bagyo sumiklab ang digmaan ay siyang konsul heneral ng Hapon sa Timor.

ANG AMING BATI AT PAMIMITAGAN

Sa pagsilang sa maliwanag ng unang bilang naming ito, bago ang lahat, ay nag-iukol kami ng maligayang bati at lubos na pamimitagan sa mga may-kapangyarihang umuugit sa daong ng bansa, lalung-lalo na sa Kataas-taasang Pamunuan ng Pamahalaang Imperyal ng Hapon sa Pilipinas na siyang kumakatawan sa kamiya na lupaing ito. Sa kanila ay nagpupugay kami at gumagalang.

Ang aming tulong at pagkatig ay buong pagkukusan inihahandog at ang aming magagawa sa lahat ng abot ng aming kaya ay ipinangangakong gagawin, alang-alang sa ikapagtatagumpay ng isang matalino at mabuting pagkakaunawaan.

Kami'y katig sa Pamahalaang nakatatag, nguni't kami'y magiging bibig ng sambayanang nagpapakasakit sa kasalukuyang bigat ng panahon upang mapangalagaan, di lamang ang kanilang mga kapakanan, kundi lalo't higit ang kanilang mga kaapihan.

Alang-alang sa ikapapanuto ng lakad ng mga bagay-bagay ay ipaliliwanag namin sa taumbayan ang lahat ng balak at layunin ng Pamahalaan at pararatingin naman sa mga nagsisihawak ng ugat ng bansa ang lahat ng daing ng taumbayan nasa dakong ibaba. Anupa't tutupad kami sa tungkuling tagapamagitan. Alam namin na ang di pagkakaunawaan ay siyang madalas na pinagmumulan ng mga ligamgam at ligalig, kaya, upang maiwasan ito, iukol namin ang aming mga pitak para sa bagay na iyan.

Bumabati nga kami at napupugay sa lahat.

Palatuntunan Ng Mga Parangal

Biernes, Oktubre 13, 1944

7:30 n. g.—Palatuntunan sa Radyo sa pamamagitan ng himpilang PIAM na ang pinaka-pangunahit'y isang talumpati ng Kgg. Arsenio N. Luz, Pangulo ng Lupon sa Pagbabalita.

Sabado, Oktubre 14, 1944

Sa harap ng City Hall
7:30 n. g.—Misang Pambayan.
Sa Gusalit ng Batasang Pambansa
8:30 n. g.—Pagtitipon-tipon sa harapang ng Gusalit ng Batasang Pambansa.

Ang pasukan sa gawing likuran ng Gusalit ng Batasang Pambansa ay tanging iukol sa mga pinuno at mga panauhing pinaanyayahan

9:00 n. g.—Ang Patnubay ng Batasang Pambansa, ang Punong Hukom ng Mataas na Hukuman, ang mga Kagawad ng Gabinete, ang Pangulo ng Sangguniang Bansa at ang Gobernador Militar ng Maynila ay magtitipon-tipon sa tanggapan ng Patnubay na magdaraan sa pasukan sa gawing likuran.

9:05 n. g.—Ang mga Kagawad ng Kapulungang Pambansa, ang mga iba pang pinuno at gayundin ang mga pinaanyayahan ay magsisiloklok sa kani-kanilang upuan sa tribuna.

9:10 n. g.—Ang Kanyang Kamahalan, ang Sugong Mayganap na Kapangyarihan ng Hapon, ang Kanyang Kamahalan, ang Kataas-taasang Punong ng Hukbong Imperyal ng Hapon sa Pilipinas, ang Kanyang Kamahalan, ang Kataas-

taasang Punong ng Hukbongdagat ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanilang mga kagawad, ay magsisirating at magsisituloy sa tanggapan ng Patnubay sa pamamagitan ng pasukan sa dakong harap.

9:20 n. g.—Ang Parulog ng Republika ng Pilipinas, kasama ng Pangulo ng Lupon sa Kaarawan, ay aalis sa Malakanyang sa ganap na ika-9:15 n. u. upang dumalo sa mga parangal na pangunahanang ng mga taliba at darating sa tanggapan ng Patnubay ng ika-9:20 n. u. na magdaraan sa pasukan sa dakong harap.

9:25 n. g.—Ang Kanyang Kamahalan ng Kanyang Kamahalan, ang Kataas-taasang Punong ng Hukbong Imperyal ng Hapon sa Pilipinas, ang Kanyang Kamahalan, ang Kataas-taasang Punong ng Hukbongdagat ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanilang mga kagawad, ay magsisiloklok sa kanilang mga upuan sa tribuna. (Kapagkarakang maihudyat ang kanilang pagdating ay dapat tumayo ang lahat.)

9:30 n. g.—Martsa Laurel—Ng Banda ng Kostabularya.

Papasok ng Kanyang Kadakilaan ang Pangulo ng Republika ng Pilipinas, ng Patnubay ng Kapulungang Pambansa, ng Punong Hukom ng Mataas na Hukuman, ng Pangulo ng Lupon sa Kaarawan, ng mga Kagawad ng Gabinete, ng Pangulo ng Sangguniang Bansa, at ng Gobernador Militar ng Maynila.

9:35 n. g.—Panalangin ng Kapitapatang Cesar Ma. Guerrero, Katulong na Obispo sa Maynila.

9:40 n. g.—Pagpupugay sa Watawat.

9:41 n. g.—Isang saglit na pagmumuni't tahimik na pananalangin alang-alang sa mga bayani't mga pinagpala sa kalayaan ng Pilipinas at sa ikapagtatagumpay ng Republika ng Pilipinas.

9:42 n. g.—Pagpapakilala sa Kanyang Kadakilaan, ang Pangulo ng Republika ng Pilipinas, ng Pangulo ng Lupon sa Kaarawan, Kgg. Arsenio N. Luz, Pangulo ng Lupon sa Pagbabalita, ang Pangulo ng Kapulungang Pambansa, ang Pangulo ng Hukom ng Mataas na Hukuman, ang Pangulo ng Lupon sa Kaarawan, ang mga Kagawad ng Gabinete, ang Pangulo ng Sangguniang Bansa, at ng Gobernador Militar ng Maynila.

10:43 n. g.—Pag-alis sa tribuna ng Kanyang Kadakilaan, ang Pangulo ng Republika ng Pilipinas. At ng iba pang mga Pinuno at Panauhin.

Ang mga panauhing nasa tribuna ay magsisitindig at ang lahat ay mananatili sa pagkakatao'y hanggang sa ang Kanyang Kadakilaan, ang Pangulo ng Republika ng Pilipinas, at ang iba pang mga Pinuno at Panauhin ay mangakalis.

6:30 n. g.—Palatuntunan sa Radyo sa pamamagitan ng himpilang PIAM. Ang Kgg. Claro M. Recto, Panlabas ay siyang bibigkas ng Kagawad Bansa sa mga Suliraning ng pangunahing talumpati.

PANANALIG AT PANINIWALA

Kami'y nananalig sa kapangyarihang hawak ng Pangulong Laurel na nagtataguyod sa nakatatag na Republika pagka't kami'y naniniwala na siya'y walang pinangsumakitan kundi ang katubusan at kaligayahan ng kanilang Bayan at ng kanilang Lahi.

Kami'y nananalig sa kawagasan ng Republika pagka't kami'y naniniwala na ito'y nakasalalay sa isang Saligang-Batas na yari at piga sa mga pangarap at mithiin ng mga bayaning nangabulid sa kadiliman ng gabi.

Kami'y nananalig sa tagumpay ng Pamahalaan pagka't kami'y naniniwala na ang kanyang mga tao'y walang sinisikap kundi ang kaligtasan at katiwasayan ng mga mamamayan.

Kami'y nananalig sa katini-ngang-loob ng mga mamamayan pagka't kami'y naniniwala na ang katutubong-bati ay siya nilang pinairal sa ibabaw ng mga paghihirap na tinatawid.

Kami'y nananalig sa kaligtasan ng taumbayan pagka't kami'y naniniwala na ang hinahon ay siyang pinapanangal kay sa simbuoy ng mga kalooaban sa harap ng kasalukuyang mga pangyayari.

Kami'y nananalig sa katapatang baw't isa pagka't kami'y naniniwala na lahat ng nakababati na sa kasalukuyang bigat ng pana-

PAGTATAPAT

Ang Kamay na Bakal ng Pamahalaan

Hindi filan ang namanhik sa unang taon sa paglabas ng unang bilang na ito ay mangyaring ipalalala lamang, na marahil anila ay magugunita pa ng lahat na sa talumpating binigkas ng Kanyang Kadakilaan Jose P. Laurel Pangulo ng Republika ng Pilipinas, sa harap ng mga lider at pangulo ng mga Samahan ng Magkakapitbahas ng ating pagtitipong ginanap sa Sitchol ay tahasang ipinahayag ng nasabing Pangulo na di nakakaila sa kamiya na ang Pamahalaan ay puno ng mga alagad ng batas na gumagawa ng mga kasagwaan at kabulatang nagiging dahil ng kabigatan ng kabuhayan ngayon. Tahasan din namang sinabi ng Pangulo na siya'y nahahandang gumawa ng lubusang pagtatatagumpay sa ngayon uri ng mga alagad ng batas, humingi lamang siya ng panahon upang ang kanyang binabalak ukol dito ay maisagawa. Ayon sa mga nagpaalala sa amin, magubuh nang magtatampati ang Pangulo hangrang ngayon, ang lakad ng mga bagay-bagay ay hindi nagbabago. Namamayan pa rin ang gayong masasamang kagawagan.

Iraakala ng nabanggit na mga nagpapalaala na alinsunod sa kanilang palagay ay dumating na ang panahon upang ang Pamahalaan laban sa pagtatatagumpay ng batas: ito, sa pamamagitan namin, ang magalang na hinhihingi nila sa marilag na Pangulo kung ibig din lamang nitong mapangalagaan ang kapakanan ng mga mamamayan. Para sa kanila, ang marami sa mga alagad ng batas ngayon, sa halip na maging mga tagapantay upang mapatalima ang mga ipinang-utos ay siya pang nagiging mga "bantay-salakay." Tila ang kanilang sinasagisag sa pagtupad ng tungkulin ay "mabuhay lamang sila, mamatay na't mahirapan ang iba." Di man lamang nagugunita ang tagubilin ng Pangulo Laurel sa isa niyung talumpati... "mabuhay upang magbigay-buhay."

Gaya ng aming saba sa ibang panig ng bilang na ito ay naglingkod kami bilang tagapamagitan ng Pamahalaan at ng mga mamamayan. Ang daing na ito ng mga mamamayan ay ipinaabot namin ng buong galang sa Kanyang Kadakilaan. At aming inuulit na ang hingi nila ay gamitin na ng Pamahalaan ang kanyang kamay na bakal laban sa mga alagad ng batas na nagiging mga "bantay-salakay." Ang kalagayan ngayon ay nasa sukdlan na. Anungang bisa ng lunas na ilalapat kung darating ng huli sa panahon ay wala nang kabulahan. Manapa ay lunas na maaari pang makamatay.

hon ay walang dapat gawin kundi ang isang matalinong pakikibagay. Kami'y nananalig at naniniwala na ang mga layunin ng Republika ay ipagwawagi sa hinaharap na panahon pagka't ang mga layuning ito'y hubog sa malinis at dalisay na pangarap ng mga bayaning dinanghinayang sa buhay alang-alang sa tinubuan.

Kami'y nananalig at naniniwala na ang Bayan at ang Lahi ay makaligtas pagka't ang taong bumabalik ngayon ng mga gawain sa Pamahalaan ay nakapako ang pananaw sa isang maligayang hinaharap.

Kami'y nananalig at naniniwala, na pagkatapos ng mga hirap na tinituis, ay sasapit din ang madla sa pinangarap na lupang-pangakalo palibhasa'y walang di namumuhunan ngayon ng lahat ng uri ng pagpapakasakit.

(Na sa pagina 4 ang karugtong)

SA BAYANG PILIPINO

Kalatas ng Kanyang Kadakilaang Jose P. Laurel, Pangulo ng Republika ng Pilipinas

Ang maluwalhatang pagsapit ng unang kaarawan ng Republika ng Pilipinas ay dapat ikagalak ng lahat ng pilipinong lubos na nagmamahal sa kanilang tinubuang lupa. Walang dahilan ang kahit na sino upang waling bahala ang ganitong pangyayari. Dapat alagatain na ang ating mga ninuno'y nagtiis ng di-maulatang hirap alang-alang sa katubusan ng bayan at ang pangyayaring ang pamahalaang nakatatag ngayo'y sa isang Republika ng malaya at nagsasarili ay ganap na nagpapakilala na ang mga hirap na tinituis, sa paan't paano man, ay nagkaroon ng katumbas na bunga.

Sa ilang pagkakataon ay akin nang napahiwatig na ang katunayan at kawagasan ng kasarinlang tinamo natin ay pinag-aalinlangan ang hangga ngayon ng ilang mga kababayan. Ibig kong ulitin sa pagkakataong ito ang aking payo, na, kung sakali mang may dahilang pinagbabatayan ang mga pag-aalinlangang yaon, ang tungkulin ng lahat at baw't isang may dalisay na pag-ibig sa tinubuan, ay tumulong at magsimikap upang ang pinag-aalinlanganang kasarinlan ay maging tunay at wagas. Tayo'y nasa isang panahon ng tahasang pagpapasiya. Ito'y hindi mga araw ng pag-unuran. Ang kailangan nga ay magkaisa tayo at magtutulong-tulong.

Bilang paggunita sa unang kaarawan ng Republika ay nais kong paratingin sa aking mga kababayan ang ganitong tagubilin: Magkaisa-isa tayo sa pagbalikat ng mga gawaing tungo sa ikaligtas ng ating Bayan at ng ating Lahi. Sa alin mang kilos at gawa ay wala tayong dapat sagisagin kundi ang ating pagka-pilipino. Iwaksi ang simbuoy ng mga kalooaban at sa baw't sandali'y walang dapat pairalin kundi ang marubdob na pag-ibig sa Tinubuang-Lupa.

Manatili nawang nakawagayway sa habang panahon ang maluwalhatang watawat ng ating minumutyang Republika!